

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.121 van 4 juni 1998
in de zaak A. 53.596/VII-12.186.**

In zake : Joost VANDEWALLE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. VAN DE VYVER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Eglantierlaan 1 b 22

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Joost VANDEWALLE op 10 september 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vragen van het besluit van 9 juli 1993 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting waarbij zijn beroep tegen het besluit van 11 februari 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het weigeren aan verzoeker van een vergunning om te Wingene, Leendreef 11 A, een varkensfokkerij uit te breiden met 750 mestvarkens, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit bevestigd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. BAERT;

Gelet op de beschikking van 5 september 1993 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 3 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 april 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE WAELE die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat J. VAN DE VYVER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-auditeur P. SOURBRON, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker als vijfde middel de schending aanvoert van artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, doordat het bestreden besluit steunt op afstands- en verbodsbepalingen uit het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen, terwijl dit besluit niet aan het voorafgaand advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State werd onderworpen, en de hoogdringendheid ten onrechte werd ingeroepen;

Overwegende dat de verwerende partij stelt dat de motivering in de aanhef van het besluit van 7 januari 1992 afdoende de hoogdringendheid verantwoordde;

Overwegende dat de bestreden weigering onder meer stoelt op volgende motivering :

"Overwegende dat de inrichting is gelegen in een kwetsbare zone die vanuit milieu-oogpunt een uiterst bijzondere bescherming vergt, met name de zone "Wingene"; dat volgens de huidig gehanteerde technische criteria, zoals vervat in artikel 357 van titel II van het Vlarem, in een dergelijke zone geen uitbreiding van een bestaande mestvarkenshouderij kan worden toegestaan; dat de stal gelegen is op meer dan 400 m van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter, een woonuitbreidingsgebied en een recreatiegebied; dat de inrichting waarvoor de aanvrager vergunning beoogt te bekomen, te weten in totaal 3.150 varkens, ouder dan 10 weken, allemaal mestvarkens, geen gesloten karakter heeft";

Overwegende dat de verzoekende partij er in haar laatste memorie terecht op wijst dat met het arrest inzake de v.z.w. KONINKLIJK VERBOND DER BELGISCHE SCHUTTERSVERENIGINGEN, nr. 52.260, van 16 maart 1995, de Raad van State bedoeld besluit van 7 januari 1992 heeft nietig verklaard wegens schending van artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat het bestreden besluit toepassing maakt van artikel 357 van dat besluit en derhalve gesteund is op een reglementaire bepaling die in rechte geacht moet worden nooit te hebben bestaan; dat het middel bijgevolg gegrond is;

Overwegende dat verzoeker in een zevende middel onder meer de schending aanvoert van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (meststoffendecreet) doordat hem de uitbreiding geweigerd wordt omdat niet aangetoond zou zijn dat er voldoende ecologisch verantwoorde afzetmogelijkheden

zijn voor de geproduceerde mest, niettegenstaande de nodige afzetdocumenten werden overgelegd;

Overwegende dat de verwerende partij onder meer verwijst naar de motivering van de bestreden beslissing en naar adviezen waaruit blijkt dat de afzetmogelijkheid van het bedrijfsmatig mestoverschot onvoldoende is gestaafd;

Overwegende dat het bestreden besluit onder meer de volgende overweging bevat :

"Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproduktie van de inrichting waarvoor vergunning wordt gevraagd, zou oplopen tot 15.750 kg P_2O_5 respectievelijk 31.216,5 kg stikstof; dat vanuit oogpunt van ecologisch aanvaardbare mestuitspreiding hiervoor een oppervlakte cultuurgrond is vereist van ten minste 78,75 ha; dat de aanvrager tijdens het horen door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie een bundel documenten heeft overhandigd, zijnde in hoofdzaak kopieën van mestvervoerdocumenten in toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen; dat de afzetmogelijkheid van de bedrijfsmatige mestoverschot aldus onvoldoende is gestaafd; dat een ecologisch verantwoorde afzet van alle door de inrichting geproduceerde dierlijke mest bijgevolg niet is gewaarborgd; dat het risico dat het bedrijfsmatig mestoverschot ter plaatse zal leiden tot een bijkomende belasting van de kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater en deze door verdere verrijking met nitraten zal vervuilen derhalve te groot is;

Overwegende dat de Raad van State geen bepaling bekend is die ten tijde van het nemen van het bestreden besluit voorschreef dat de aanvrager van een milieuvergunning bij zijn aanvraag documenten dient te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten dient over te leggen met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de geplande inrichting te produceren dierlijke mest; dat het meststoffendecreet van 23 januari 1991 zoals het luidde op de dag van het bestreden besluit geen regels bevatte met het oog op het

beoordelen van een milieuvergunningsaanvraag, noch verbodsbepalingen die aanleiding konden geven tot het weigeren van een dergelijke vergunning; dat in hun hiervoor bedoelde versie dat decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan voorzien in mestafzetmogelijkheden : gebruik op eigen cultuurgronden, vervoer naar cultuurgronden van gebruikers gelegen in dezelfde of in aangrenzende gemeenten, vervoer naar andere dan voormelde gronden door een door de Mestbank erkend vervoerder en, ten slotte, afname door de Mestbank; dat in die stand van de wetgeving de overheid derhalve niet de bevoegdheid bezat om bij wege van het weigeren van een milieuvergunning een toekomstig exploitant reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van één of meer van die wettelijke mestafzetmogelijkheden gebruik te maken; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 9 juli 1993 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting waarbij zijn beroep tegen het besluit van 11 februari 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het weigeren aan verzoeker van een vergunning om te Wingene, Leendreef 11 A, een varkensfokkerij uit te breiden met 750 mestvarkens, ongegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op 4 juni 1900 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.